

Sang Whang

SECRETELE ÎNTINERIRII

SĂNĂTATEA IDEALĂ
PRIN CONTROLUL

pH-ULUI

Traducere de Ștefan Ionescu

<http://www.all.ro/secretele-intineririi.html>

CUPRINS

Dedicație.....	7
Mulțumiri	9
Prefață	11
Introducere.....	13
Capitolul 1. Misterele vieții și ale îmbătrânirii	17
Capitolul 2. Apa.....	23
2.1. Proprietățile generale ale apei.....	23
2.2. Acid, alcalin și pH	26
2.3. Filtrele de apă.....	32
Capitolul 3. Alimentele.....	37
3.1. Elementele nutritive	37
3.2. Produsele reziduale ale alimentelor	45
Capitolul 4. Organismul uman	53
4.1. Mașina supraviețuirii	53
4.2. Sistemul excretor	55
4.3. Homeostazia	56
4.4. Stilul de viață și acidificarea	58
Capitolul 5. Bolile	63
5.1. Bolile contagioase și bolile adulților	63
5.2. Cancerul	64
5.3. Bolile cardiovasculare, ateroscleroza, hipertensiunea arterială.....	69
5.4. Diabetul zaharat	73

5.5. Artrita, guta.....	75
5.6. Bolile de rinichi	77
5.7. Diareea și constipația cronică.....	78
5.8. Alte boli ale adulților	79
5.9. Bolile contagioase.....	83
Capitolul 6. Metode și dispozitive pentru inversarea procesului de îmbătrânire.....	85
6.1. Atacul chimic.....	85
6.2. Atacul fizic.....	89
6.3. Dispozitivul de apă alcalină	92
6.4. Epoca undelor infraroșii îndepărtate.....	99
Capitolul 7. Alte dispozitive non-medicale pentru îmbunătățirea sănătății.....	113
7.1. Dispozitive aprobate de guvernul japonez.....	113
7.2. Sistemul magnetic și efectul său asupra organismului uman.....	118
Capitolul 8. Mediul natural și sănătatea	121
8.1. Planeta Pământ	121
8.2. Cele două tipuri de apă din natură	122
8.3. Ionii electrici din aer.....	123
8.4. Gradientul de potențial electric din aer	126
8.5. Câmpul magnetic natural.....	128
8.6. Mediul antropic sănătos	130
Capitolul 9. Teorii convenționale despre îmbătrânire	133
Capitolul 10. Concluzii și post-scriptum	141
10.1. Concluzii	141
10.2. Post-scriptum	147
Bibliografie	155
Despre Sang Whang.....	159

DEDICAȚIE

În 27 decembrie 1984, tatăl meu, reverendul Andrew Whang, aflat în Coreea, a trecut în neființă în studioul din Seul al Companiei de Radiodifuziune pentru Creștinii din Extremul Orient. Când s-a întâmplat asta, era în mijlocul unui interviu care se înregistra pentru o difuzare ulterioară în Coreea de Nord. Avea 78 de ani. Din nefericire, nu a mai apucat să audă despre apa alcalină sau Inversarea Îmbătrânirii.

Făcuse multe înregistrări în acel studio. Subiectul discuției, în cadrul interviului respectiv, era longevitatea. Crainicul îl admirase pe tatăl meu pentru cât de bine arăta la vârsta lui și îl întrebase care era secretul longevității sale.

Tatăl meu a răspuns: „Am să vă spun secretul meu. Ei bine...” Câteva momente mai târziu, crainica a șoptit „O, Doamne!” Așa se încheie înregistrarea. El avusese un atac cerebral și nu și-a mai recăpătat cunoștința. Nu știu cu exactitate ce plănuia să spună.

Tatăl meu, reverendul Andrew Whang, mi-a lăsat sarcina de a expune lumii faptele științifice ale sănătății, longevității și inversării procesului de îmbătrânire. Astăzi am plăcerea de a-i dedica această carte și de a încheia povestea pe care începu să o spună lumii. Odihnească-se în pace!

Sang Whang

MULȚUMIRI

Sunt mulți oameni cărora le datorez mulțumiri pentru că am putut scrie această carte.

În primul rând, soția mea, Mary. Fără dragostea, ajutorul și răbdarea ei, acest volum nu ar fi fost dus la bun sfârșit. De asemenea, ea a produs litri după litri de apă alcalină pentru mine și mulți dintre vecini, pentru sănătatea lor.

Apoi, fiul meu Peter, care m-a ajutat cu instalarea calculatorului și a programelor de procesare de text, astfel încât am putut scrie efectiv această carte. Nu-mi dau seama cum reușeau oamenii să scrie cărți înainte de inventarea procesoarelor de text. Am căpătat un respect enorm pentru ei.

Apoi, aș dori să-i mulțumesc fiicei mele, Jeanne Joiner, care m-a ajutat cu limba engleză, în ciuda programului ei încărcat de mamă cu trei copii mici, pentru ca voi să înțelegeți ce încerc să vă spun.

Apoi sunt mulți prieteni care au crezut în mine, care au încercat apa alcalină și mi-au transmis observațiile lor. Mulți dintre ei m-au încurajat să scriu această carte. Printre aceștia, doresc să-i mulțumesc domnișoarei Therese Kim, o prietenă specială, care mi-a prezentat ionizatorul de apă și a deschis porțile unei noi lumi de sănătate, longevitate și fericire. Fericirea înseamnă să trăiești într-un timp împrumutat.

Ultimul, dar nu cel din urmă, dl. Sangik Park, cel care mi-a furnizat instrumentele și echipamentele necesare pentru a-mi putea desfășura experimentele. Fără generozitatea, răbdarea și încurajarea sa, această carte nu ar fi existat.

PREFAȚĂ

Una dintre dorințele universale ale omenirii este de a trăi mult și sănătos. Viața este cel mai prețios dar al lui Dumnezeu.

Trăim într-un secol care a adus progrese accelerate în știință și tehnologie. La începutul secolului omul a început să zboare, iar astăzi putem chiar călători pe Lună. Nu este rezonabil să ne așteptăm ca știința contemporană să descopere tehnologia inversării procesului de îmbătrânire? Ei bine, știința a reușit!

Scopul acestei cărți este de a le arăta oamenilor cum să învețe și să practice metodele simple de inversare a procesului de îmbătrânire și de a trăi sănătoși multă vreme. După cum procesul de îmbătrânire este încet și greu de observat, la fel este și procesul invers. Prin urmare, este important să înțelegem principiile și să urmăm procedurile simple cu „religiozitate“. Procesul este mult mai ușor decât dieta sau exercițiile fizice și vă asigur că veți observa efectele acestuia într-un an de zile dacă îl respectați în fiecare zi. Orice funcționează rapid are de obicei efecte secundare, pentru că nu este natural.

Eu sunt inginer, om de știință și inventator, cu multe brevete de invenție înregistrate în Statele Unite ale Americii. Domeniile mele de expertiză acoperă mai multe arii, cum ar fi dispozitive de comunicare a datelor (modemuri), filtre electronice, linii telefonice, chimie, apă, instrumente de măsură pentru cornee, lentile de contact multifocale moi și altele. Secretul invențiilor mele de succes este că nu privesc problemele din perspective convenționale. Când abordăm lucrurile în manieră convențională, ajungem în aceleași fundături ca și restul lumii.

Eu nu am abordat problemele sănătății și longevității din perspectiva medicală sau a științelor biologice, ci din punctul de vedere al științelor pure, al chimiei și al fizicii. Am studiat multe cercetări desfășurate în Japonia și Germania și le-am tradus mintal în termenii chimiei și fizicii.

Pe când ofeream servicii de consultanță pentru o importantă companie japoneză am observat ceva interesant. Japonezii traduc majoritatea lucrărilor publicate în limba engleză. În America, noi traducem mai puțin de 10% dintre cercetările japoneze. Pierdem foarte multe din rezultatele nipone. Spre norocul meu, eu vorbesc, citesc și scriu japoneză, coreeană și engleză.

În această carte veți găsi o perspectivă nouă și proaspătă asupra sănătății și problemelor legate de îmbătrânire, totul fiind explicat în termeni științifici ușor de înțeles. De asemenea, cartea prezintă câteva dintre abordările convenționale ale problemelor sănătății și longevității, traduse în limbajul științei. Veți afla multe lucruri interesante despre viață și mediul natural.

INTRODUCERE

În decembrie 1986, o prietenă de-a mea din Virginia mi-a arătat un ionizator de apă numit „Super Ion-Q“. Ea mi-a spus că apa alcalină produsă de ionizator îmi va scădea tensiunea ridicată dacă voi bea, zilnic, cinci pahare. În acea perioadă luam 20 mg de Vasotec¹ în fiecare zi pentru a-mi menține presiunea sangvină în jurul valorilor 140/90. Vasotec era al treilea tip de medicament pentru hipertensiune. Doctorul îmi schimbase medicația de două ori din pricina efectelor secundare. Niciodată nu mi-a plăcut ideea de a lua pastile „tot restul vieții“, fix ceea ce-mi spusese medicul atunci când mi-a prescris primele pilule.

Prietenă mea nu știa exact de ce va scădea tensiunea, dar știa că funcționase pentru mulți oameni. Cum aveam încredere în sinceritatea sa și știam că era asistentă medicală autorizată, am cumpărat ionizatorul și am început să beau apă alcalină, cu pH ridicat. Pe măsură ce beam apa alcalină îmi monitorizam tensiunea. Treptat am redus cantitatea de Vasotec, odată cu scăderea nivelului presiunii. După șase săptămâni am încetat să iau Vasotec. Tensiunea ajunsese 130/85, fără pastile.

Eram încântat, dar în același timp, îngrijorat că ar fi putut fi vorba de un efect psihologic sau placebo, în loc de fapte bazate pe fenomene științifice. Pentru că sunt inginer, înțelegeam

¹ *Vasotec* este denumirea comercială a unui medicament împotriva hipertensiunii arteriale din clasa inhibitorilor enzimei de conversie a angiotensinei, substanța activă fiind enalaprilul. (N. tr.)

cum reușește ionizatorul să producă apă acidă și apă alcalină. Apa de la robinet avea o valoare a pH -ului de 8,6, iar apa alcalină și cea acidă de la ionizator aveau un pH de 10,3 și respectiv 3,8. Întrebarea era „de ce băutul apei cu pH ridicat mi-a scăzut presiunea sângelui?”

Acela a fost momentul în care mi-am început cercetările. Pentru studii m-am bazat inițial pe literatura furnizată de producătorul ionizatorului. Lucrările respective erau scrise în coreeană și m-au condus la altele, făcute de medicii japonezi. Acelea erau fie în japoneză, fie traduse în coreeană. Cercetările m-au condus apoi către multe tipuri de dispozitive de îmbunătățire a sănătății produse în Japonia, majoritatea fiind aprobate ca dispozitive terapeutice de Ministerul Japonez al Sănătății.

În timp, pe o perioadă de doi ani, am slăbit cam 9 kg fără vreo dietă specială sau exerciții fizice. A trebuit să-mi strâmtez pantalonii cu vreo 5 cm. Hainele pe care le cumpărasem cu 15 ani în urmă îmi veneau ca turnate. Pe urmă mi-am dat seama că mi se îmbunătățise vederea. Am observat că și alții deveniseră mai sănătoși și păreau mai tineri după ce băuseră apă alcalină și/sau utilizaseră dispozitive de tratament făcute în Japonia.

În urma studiilor, am descoperit mecanica procesului de îmbătrânire; cu alte cuvinte, cum și de ce are loc îmbătrânirea fizică. Odată înțeles procesul îmbătrânirii, am fost încântat să aflu și că acesta era reversibil. Când un cercetător întâlnește un fenomen nou, el sau ea încearcă să îl explice folosindu-se de teoriile cunoscute. Dacă acestea nu pot explica fenomenul, este avansată o nouă ipoteză. Când devine clar că mai multe fenomene fizice sunt guvernate de aceeași ipoteză, aceasta devine o teorie nouă.

În această carte este prezentată teoria mea privind îmbătrânirea și inversarea procesului de îmbătrânire. Teoria științifică este folosită nu doar pentru explicarea procesului îmbătrânirii, dar și a evoluției multora dintre bolile adulților,

SECRETELE ÎNTINERIRII

cum ar fi cancerul, artrita, guta, osteoporoza, obezitatea, ateroscleroza, diabetul zaharat etc. Această teorie fundamentală poate explica multe fenomene care nu fuseseră înțelese anterior.

CAPITOLUL 1

Misterele vieții și ale îmbătrânirii

Interesul meu științific în chestiunea „vieții“ a debutat la începutul anilor 1970, când am studiat experimentele cu detectorul de minciuni asupra plantelor făcute de dl. Bakster.

Descoperirea lui Bakster

În 2 februarie 1966, dl. Bakster, fost expert CIA în tehnica poligrafului, a descoperit accidental că o plantă poate citi mintea omenească și că acest fapt poate fi demonstrat cu ajutorul detectorului de minciuni. Mai auzisem de oameni capabili să comunice cu plantele, dar niciodată că acest fenomen ar putea fi detectat de un instrument.

Dl. Bakster își uda plantele din birou în acea zi și dorea să știe cât durează până când apa ajunge la o anumită frunză, din momentul în care el o turnase în ghiveci. Cum un detector de minciuni poate măsura conductivitatea superficială a pielii omenești, el a conectat senzorii pentru conductivitate ai detectorului la frunza respectivă pentru a obține un grafic al variațiilor conductivității frunzei. Se aștepta la o creștere graduală a conductivității, pe măsură ce frunza primea umezeala de la rădăcină.

Comunicarea cu plantele

Rezultatul i-a contrazis așteptările. Conductivitatea a scăzut, dar ce l-a surprins mai mult a fost faptul că graficul rezultat arăta ca și cum ar fi fost realizat pentru un om. De atunci

s-au făcut teste extinse, iar concluziile au fost publicate în *International Journal of Parapsychology*, vol. X, nr. 4, 1968. Rezultatul a fost nu doar că plantele citesc mintea omului, ci și că acestea pot simți suferința emoțională a altor lucruri vii, precum unele specii de crevete.

Mulți cercetători au făcut alte teste de când cu primul experiment al lui Bakster. Ei au aflat că noi, se pare, comunicăm mai bine cu plantele prin imagini vizuale decât prin cuvinte. Presupun că acestea nu înțeleg limbile noastre. De asemenea, se pare că putem comunica mai bine atunci când scădem frecvența undelor cerebrale până la undele alfa, între 8 și 16 Hertzi (sau cicluri pe secundă). Putem ajunge la undele alfa atunci când închidem ochii și ne relaxăm. Poate din această cauză închidem ochii când ne rugăm.

Pe atunci eram vicepreședintele departamentului de cercetare într-o firmă importantă de comunicații electronice din sudul Floridei și eram interesat de posibila utilizare a plantelor cititoare de minți pentru detectarea celor care ar dori să deturneze avioanele. Proiectul nu a mai fost lansat, din cauza lipsei fondurilor, dar pe parcursul cercetărilor am învățat multe lucruri interesante despre celulele vii și inteligența lor.

Toți începem dintr-o singură celulă cu un nucleu. În interiorul nucleului se află ADN-ul și cromozomii pe care îi primim de la părinți. Această celulă unică se înmulțește prin diviziune în 2, 4, 8, 16, 32 etc. Interesant de observat este că toate aceste celule au același ADN și aceiași cromozomi, în întreg organismul. Identificarea unei persoane este mult mai precisă prin analiza ADN-ului decât prin analiza amprentelor digitale.

Celulele posedă inteligență

E uimitor că celulele cu același ADN produc organe diferite într-un organism uman, în funcție de locația lor. Cu alte cuvinte, celulele cu același ADN produc păr pe cap deși produc și unghii pe degete. Un alt mod de a privi problema e acesta: întrucât fiecare celulă din organism are același ADN ca celula

unică originală, ele posedă suficientă informație pentru a produce tot ce se găsește în organism – oase, piele, dinți, ochi, inimă, sânge etc.

Dacă pielea este tăiată, celulele de sub suprafață produc altă piele pentru a o înlocui. Dar când pielea crește în forma originală celulele trebuie cumva să știe să oprească acest proces. Asta înseamnă că există un fel de inteligență locală în fiecare celulă, care le spune să nu producă nimic ce nu ar trebui să fie acolo, deși au capacitatea de a crea orice putem găsi în corpul uman. Această suprimare a capacităților cere de câteva ori mai multă inteligență decât este nevoie pentru crearea unui singur lucru.

Celulele canceroase maligne pot fi considerate celule care au pierdut această inteligență. Ele produc lucruri care nu au ce căuta acolo. Această idee ridică mai multe întrebări interesante.

Cum pierd celulele inteligența?

Putem reda celulelor această inteligență?

Dacă mintea noastră poate comunica cu celulele plantelor, putem noi comunica cu celulele umane?

Nu avem încă toate răspunsurile la aceste întrebări, dar primele două sunt, astăzi, foarte aproape.

Începutul dezvoltării organismului

Începând cu o singură celulă, organismul uman se dezvoltă treptat, într-o ordine prestabilită. Nu se dezvoltă în vid. Pentru ca o celulă să parcurgă procesul de mitoză, divizându-se pentru a se înmulți, este nevoie de duplicarea cromozomilor. Pentru acest proces de copiere a cromozomilor este necesară o cantitate suficientă de proteine și aminoacizi în interiorul celulei. Celulele embrionare primesc aceste nutrimente, precum și oxigenul, din pântecul mamei prin intermediul cordonului ombilical.

Sângele mamei nu circulă prin corpul fătului în mod direct, dar toate nutrimentele necesare, mineralele și oxigenul

ii sunt transferate prin cordonul ombilical. Sângele fătului le transportă apoi prin tot corpul acestuia. Din nefericire, dacă există substanțe toxice în sângele mamei, acestea vor fi transferate fătului prin cordonul ombilical. Cunoaștem, din păcate, cazuri de copii născuți cu dependență de droguri.

Începutul îmbătrânirii

Chiar dacă sângele mamei nu conține substanțe toxice, corpul fătului produce reziduuri. Procesul metabolic, oxidarea (arderea) nutrimențelor pentru a obține energia necesară funcționării, creează materii reziduale pe care organismul trebuie să le elimine. Întrebarea este cât de bine, sau cât de complet, reușim să eliminăm toate reziduurile? (Mai multe detalii privind tipurile de hrană și nutrimente, precum și reziduurile acestora, vor fi discutate în capitolul al treilea).

Reziduurile care nu sunt eliminate complet trebuie stocate undeva în organism. Procesul îmbătrânirii, care debutează chiar de la începutul vieții, reprezintă acumularea acestor deșeuri care nu au fost înlăturate. Chiar când nu sunt substanțe toxice în mâncare, tot rămân resturi care trebuie eliminate; totuși, dacă au fost substanțe periculoase, acestea se transformă în reziduuri otrăvitoare. Organismul trebuie să detoxifice otrava și să scape de ea.

Un renumit fiziolog francez, Alexia Carrell, a ținut în viață o inimă de pui timp de aproximativ 28 de ani. El a incubat un ou de găină. Inima puiului care creștea a fost extrasă și tăiată în bucăți. Aceste bucăți, formate din multe celule, au fost transferate într-o soluție salină care conținea minerale în aceeași proporție ca sângele de găină.

Carrell a împrăștiat zilnic soluția respectivă și a menținut în viață inima puiului circa 28 de ani. Când a încetat schimbarea soluției, celulele inimii au murit. Secretul supraviețuirii inimii puiului este că el a menținut constante fluidele extracelulare și că a eliminat reziduurile celulare în fiecare zi, prin schimbarea lichidului în care era păstrată inima.